

tive Tillæg til Testamenter, skal komme til Anvendelse paa ethvert Dokument, hvorved Oprekkeren træffer Bestemmelser angaaende sine Efterladenskaber eller Behandlingen af sit Bo. Man har nemlig ment, at Baandlæggelse af Arvekapitaler og Indsættelse af executores testamenti ere saa vigtige Dispositioner, at de vel kunne beskattes med det almindelige Testamentsstempel, tilmed da de ordentligvis ville angaa mere betydelige Formueværdier. Hvad derimod angaar Dokumenter, der alene gaa ud paa at tillægge den længstlevende Hustru Ret til Hensiddens i uskiftet Bo, har man beholdt den særlige Behandling, idet disse Dokumenter foreslaas altid kun at skulle stemples til Takst 1 Kr.

Det foreløbige Testamentsstempel er efter Stempelovens § 24 ansat til 2 Kr. eller 8 Kr., eftersom det, hvorover der raades, ikke kan anslaaes til mere end 8,000 Kr. eller er af en højere Værdi.

I Praksis har det oftere vist sig vanskeligt at bestemme, hvad der maatte siges at være „raadet“ over ved Testamentet, saaledes ved Dispositioner over faste Ejendomme, der ere eller kunne blive behæftede, og man har derfor sat de to Stempelsatser, som foreslaas anvendte, i Forhold til Testators Formue paa Oprettelsestiden. Er Formuen under 5,000 Kr. og Testator udtrykkelig har angivet det i Dispositionen, er Stempelafgiften ansat til 2 Kr. for et Testamente og 1 Kr. for et Tillæg, medens Stemplet ellers er foreslaaet sat til 10 Kr. for et Testamente og 5 Kr. for et Tillæg. Stemplet til Dispositioner, der alene angaa Løsøregenstande, foreslaas uden Hensyn til Størrelsen af Oprekkerens Formue sat til 2 Kr., for saa vidt Dispositionen er et Testamente, og 1 Kr., for saa vidt den er et Tillæg til et alt oprettet Testamente.

I Stempelovens § 24 er der fastsat en særlig Mulkt for Undladelse af Stempling af Testamenter, nemlig 2 Gange Stempelbeløbet, medens den sædvanlige Bøde for undladt eller utilstrækkelig Stempling er 5 Gange Takstbeløbet. Man har ikke fundet, at der er Anledning til at fravige de almindelige Bøderegler, for saa vidt nogen af de Personer, der har oprettet Dispositionen, lever, naar Manglen opdages. Er dette ikke Tilfældet, har man foreslaaet, at den manglende Afgift skal opkræves i Boet med dens dobbelte Beløb.

Man har bibeholdt Reglen om, at Notarius publicus ikke har at anholde og indsende mangelfuldt stemplede Testamenter eller Tillæg, der forelægges ham til Bekræftelse.

Hvad angaar Udlæg til den længstlevende Ægtefælle eller til Arvinger og Legatarer er det efter Stempelovens § 28 Reglen, at Dokumenter desangaaende kun ere stempelpligtige, forsaavidt Udlægstageren skal tilsvare Boet eller Medarvinger noget Vderlag; Gæld og andre Byrder paa de udlagte Genstande, som overtages, komme ikke i Betragtning til Beregning af Stempelafgift. Man har foreslaaet denne Regel, der ikke altid er let at anvende, afløst ved, at der i Almindelighed tages en lav Afgift, nemlig 3die Klases Takst, af det udlagtes Værdi uden Fradrag af Gæld eller andre Byrder. Naar noget udlægges en Legatar, uden at de paagældende Genstande ere tillagte ham ved Testamentet, maa der formentlig siges at foreligge ikke noget Arveudlæg eller nogen dermed beslægtet Retshandel, men et Køb og Salg mellem Legataren og Arvingerne, hvor Købesummen delvis afgøres gennem Legatet, og man har derfor, naar Udlæget sker i fast Ejendom, foreslaaet, at det for Købekontrakter og Støder fastsatte Stempel skal anvendes i slige Tilfælde. Tilfælde af den angivne Art formentlig heller ikke nu at falde ind under Udlægsreglerne.

Angaaende Indtrædelse i Afdødes Forpligtelser fastsætter Stempelovens § 28, at den efterlevende Ægtefælle kan overtage Boets fælles Gæld og en eller flere Arvinger Arveladerens Gæld uden Erlæggelse af Stempelafgift, hvad enten det sker ved Paategning paa vedkommende Dokument eller ved særskilte Erklæringer. Ved Ud-